

Lubomír Vylíčil: Vlastizrádci. Před 75 lety zahájili činnost mimořádné Lidové soudy, které byly po válce zřízeny podle dekretu prezidenta republiky č. 16/1945 Sb k potrestání zrádců a kolaborantů. Jak to souvisí se současností?

- CZ24 News | 22. července 2020

ČESKO: Bez jakékoli oficiální zmínky a za zarytého mlčení našich hlavních, názorotvorných médií jsme zhruba před měsícem prošvihli jedno pěkné, i když jen půlkulaté výročí. Devatenáctého června uplynulo právě třičtvrtě století, 75 let, od zahájení činnosti tak zvaných Mimořádných lidových soudů, které byly po válce zřízeny podle dekretu prezidenta republiky č. 16/1945 Sb k potrestání zrádců a kolaborantů.

Proč to dnes připomínat? Dávnou historii, jejíž aktéři už všichni před mnoha a mnoha lety pomřeli a jejich činy zapadly prachem zapomnění.... Má to snad ještě nějaký vztah k současnosti? No, posuďte sami.

Tak třeba jistý Boris Cvek, redaktor Britských listů, se před časem rozhovořil na téma „střetu zájmů“ premiéra Babiše. Brusel a jeho vměšování do našeho výkladu práva přitom hájil ohnivěji, než svého času E. Moravec blahodárný vliv Říšské správy na poměry v Protektorátě: „Není tedy vůbec, ale vůbec znepokojující, že evropští úředníci vykládají české zákony. Kdyby úředníci ze západní Evropy měli jakýsi protektorát nad naší státní správou, považoval bych to konečně po třiceti letech od Sametu za osvobození od komunismu. Začali bychom konečně jako stát fungovat jako v Rakousku nebo Bavorsku.“

Nebo známý Tomáš Prouza, skvěle placený propagátor všech Unijních šíleností. Ten zase před volbou předsedy nové Eurokomise vehementně lobboval za Franze Timmermanse. Prohlásil: V4 je toxická značka. V českém národním zájmu je podpořit Timmermanse! V kontextu všeobecně známého vztahu Franze Timmermanse ke státům Visegrádu a jeho neutuchajícího úsilí tyhle východní nýmandy zkrotit, potopit a ztrestat za každý jejich pokus o neposlušnost, připadají u páně Prouzova výroku v úvahu jen dvě možnosti. Krásně je kdysi vyjádřil pan Werich: „Budťo to dělá z blbosti, nebo za cizí peníze.“ Když uvážíme Prouzovo vzdělání a karierní postup, můžeme jednu z možností ihned a od počátku směle vyloučit.

Moc hezky se svého času projevil i o něco méně známý Jakub Kalenský. Podle vlastních slov analytik a expert na ruské desinformace. Tento pán, z think-tanku s úžasným, českým názvem Atlantic Council, dostal v průběhu „novičkové aféry“ slovo před americkými kongresmany a takto se vyjádřil o prezidentovi své země: „Český prezident byl jedním z prvních, kdo tuto dezinformaci zopakoval. Ruská dezinformační mašinerie pak hned začala opakovat větu: Jak dokonce připustil český prezident...“ A dodal, že Zeman tak z jeho pohledu, podobně jako někteří další evropští politici sehrává roli v šíření ruské propagandy.

Ale to už se postupně dostáváme od udavačů a vlastizrádců individuálních k těm organizovaným.

Kterí se dnes, narozdíl od dřívějšího vedení Kuratoria či Vlajky, sdružují především v Pirátské straně. To, že dlouhodobě posílali do Bruselu udání na premiera své vlastní země, je obecně známo. Ale že průběžně buzerovali (urgovali) Eurokomisi za to, že nic nepodniká až nakonec podali udání i na ni, to už je opravdové chucpe. Evropská komise prý podle nich "...i nadále odmítá vyhodnotit podněty týkající se porušování finančního nařízení ke střetu zájmů. Odmítla tak učinit i na výzvu České pirátské strany, která byla podána na základě Smlouvy o fungování EU na počátku března 2019..." Aneb, jinými slovy – pane řediteli, paní učitelka Nováková nedala pětku Koubovi, i když jsem ji třikrát upozornil, že opisuje... Fuj.

Jedním z nejvybroušenějších, mistrovských, udavačských kousků téhle partaje byla žaloba jejich senátora, Lukáše Wagenknechta, asi současné jedničky v oboru, na vyloučení premiéra Andreje Babiše ze zasedání o unijním rozpočtu na období 2021-2027. Pravda, nejdříve to zkusil "po dobrém". Loni v červnu požádal Evropskou radu dopisem, aby Andreje Babiše vyloučila ze svého zasedání 20. června a také ze všech budoucích zasedání věnovaných víceletému rozpočtu EU. Když mu taktně sdělili, že to nejde, protože je premier a tím i automaticky řádný člen Rady, tak podal žalobu na celou Evropskou radu. Jo, když není po jejich, tak se s tím piráti nepárou.... Před pár dny mu ovšem přišlo, že má smůlu. Soud Evropské unie označil jeho žalobu za nepřijatelnou. Ale jak známe pana Wagenknechta, ještě určitě není všem dnům (ani udáním) konec.

Z podobného soudku a od stejné partaje je i loňský klacek, který se primátor našeho hlavního města Hřib, pokusil hodit pod nohy vládám V 4. Spolu s obdobně smýšlejícími liberály, starosty dalších hlavních měst Visegrádu, Karácsonym a Trzaskowskim. Ustavili spolek tří hlavních měst – Prahy, Varšavy a Budapešti – za účelem maření a sabotování politiky řádně zvolených reprezentantů svých zemí. „Naše vlády bohužel dnes spolupracují hlavně na blokování EU. Jako primátoři metropolí se chceme vrátit ke konstruktivní práci a ukázat, že jsme otevření a tolerantní, v protikladu k našim vládám,“ prohlásil tehdy Trzaskowski, dnes už (naštěstí) bývalý kandidát na polského presidenta. Kterého, jako z udělání, podporovala celá reprezentace EU, všechna polská media se zahraničním vlastníkem, jakož i nesčetné organizace "občanské společnosti" s neomezenými fondy, převážně zahraničního původu...

Už tehdy požadovali členové spolku sólo financování svých měst, přímo z EU, mimo rozpočty a vlády vlastní země. V posledních dnech se k téhle myšlence, vytvoření jakých přímo, z ciziny financovaných enkláv v naší zemi, znovu přihlásili. Dopisem adresovaným rovnou kancléřce Merkelové. Svůj podpis k němu připojil, krom zmíněných výlupků, tentokrát i primátor Bratislavy. Asi proto, že v metropolích všech států žijí lidé jaksi jiného typu, kteří volí tak, jak volí. A také, aby ta proněmecká revolta v zemích V 4, byla tak nějak kompletní.

Pomiňme pro tentokrát devótní oslovení Dear chancelor Merkel. Přejděme rovnou k obsahu. Celý se točí kolem evropského Green dealu, na který Německo tak slyší. A současně neskrývaně a natvrdo prohlašuje, že oni, tedy středoevropské metropole a jejich reprezentace, jsou ti jediní, se ketrými stojí za to se bavit: "...města a metropolitní oblasti, kde žije převážná většina evropské populace, jsou ochotná a schopná výrazně pokročit v našem společném cíli, dosažení neutrality klimatu. Města a městští obyvatelé v celé Evropě jsou vážně zasaženi klimatickou krizí, ale také jsou jedinečně vybaveni k řízení skutečných opatření ke zmírnění klimatických změn."

Anebo skutečná perla: "Opravdu doufáme, že německé předsednictví EU vezme na vědomí naše celoevropské úsilí a podpoří naše návrhy na vytvoření přímo dostupných zelených městských fondů. Nabízíme naše trvalé závazky a partnerství se všemi evropskými institucemi a národními vládami ve prospěch našeho kontinentu a naší planety." Tedy, v překladu do hovorové češtiny – dejte nám peníze a my za ně uděláme, co vám na očích uvidíme. Cokoli budete v Německu i Bruselu chtít. A naše domácí vlády, parlamenty, jakož i obyvatelé našich zemí, si můžou trhnout nohou... Neodbytně to připomíná pejska, co si před páníčkem lehne na záda a ukáže břicho. Anebo, ještě relističtěji,

umolousanou prostitutku, co zvedá sukně, ještě než se potenciální zákazník vyjádřil.

Jak to všechno souvisí s koncem II. světové války a se zahájením činností mimořádných lidových soudů, podle tak zvaného Velkého retribučního dekretu? Inu, třeba tak, že kromě přímého udavačství, které bylo z pochopitelných důvodů trestáno nejpřísněji, byly tehdy, před třičtvrtěstoletím, poměrně tvrdě postihovány i mnohé další aktivity. Například členství v proněmeckých organizacích. Anebo, což je málo známé, i proněmecká propaganda. S těmi nejaktivnějšími proněmeckými novináři byl dokonce uspořádán zvláštní proces před tz. Národním soudem, kde padlo sedm hrdelních trestů....

Takže, jaké poučení by z té staré historie mohlo promlouvat k dnešku? Třeba to, že žádný režim netrvá věčně. Že režimy a zřízení se střídají, přicházejí a odcházejí, tu divočeji, tu pokojněji, ale národ žije dál. A dost si pamatuje.

Lubomír Vyličil